

tárgyal és hogy szabad folyást enged a nyomásnak. Hát jogállam az, ahol a kormánynak előbb tanácskoznia kell, hogy cégéres gonosztevőket szabad-e üldözni, ahol külön meg kell engedni, hogy cégéres gonosztevőket üldözzenek. Valahány bombamerénylet eddig előfordult, a vizsgálatot mindig ugyanaz a fiatal rendőrkapitány vezette, aki mindig ugyanazt az eredménytelenséget produkálta. Csak most a Kovács-testvérek esetében vették el tőle a nyomozást. Hogy mekkora a fertő erkölcsi szempontból, azt is megmutatja a Kovács-eset. A legbecsületesebb szándéku egyesületek alapszabályait hónapokon át nem hagyják jóvá, de a Kovács-testvérek ugynevezett Nemzeti Munkák kultúrtaasága alapszabályait egyetlen egy délelőttön jóváhagyták, úgy hogy estére már megkapták a gyűjtőleveket a rendőrség bélyegzőjével ellátva. Megkapták a Kovács-testvérek, akikről tudták, hogy a Reismann-gyilkosságban erősen érdekeltve vannak, megkapta az az egyesület, melynek élén a Kovács-testvéreken kívül ott volt Becker István is, akiről szintén tudták, hogy kicsoda, akinek a szerepe a Landau-pörből ismeretes, akinek a szerepéről a rendőrség és a kormány még többet is tud. Képviselőársaim közül talán sokan nem tudhatnak ezekről, de a rendőrség tudott róla és mégis ez az egyesület egy délelőtt megkapta a jóváhagyott alapszabályokat. József főherceg részéről, akit a védnökségre kértek fel, előbb a rendőrségen érdeklődtek, mielőtt a védnökséget vállalta volna. Kérdést intéztek a rendőrséghez és annak dacára, hogy azoknak az embereknek vér szennyezte a kezét, azt ajánlották a főhercegnek, hogy elvállalhatja a védnökséget. Lehet-e jogbiztonság, lehet-e egészséges gazdasági rendszer ott, ahol ilyen problematikus az életnek, a vagyonnak, a jognak a biztonsága? Sokszor beszéltek itt a bíróságról is. Foglalkoztak a kérdéssel abban a beállításban, hogy valaki itt a bíróságot megtámadta. Hát ez rosszhiszemű beállítás, mert el sem lehet képzelni, hogy aki erről a kérdésről itt beszél, az olyan alacsony kultúrfokon állna, hogy ne volna tisztában ennek az intézménynek hívtatásával és fontosságával. Igen, szó volt róla, de csak egyes esetekről. (Vázsonyi Vilmos: Két bíróról.)

Rupert Rezső: ... két bíróról, akinek megdöbbentő ítélkezése váltotta ki az ellenérzést. (Prepper Sándor: Nem bírák, hanem bizalmi férfiak!)

A bíróság elé.

Rupert Rezső: Nincs a mi igazságszolgáltatásunk rendszeti alapon, hiszen cégéres gonosztevők, akik százszoros fegyházát érdemelnének, még csak a bíróság elé sem kerülnek. Ott érte a fertő az igazságszolgáltatást, amikor cégéres gonosztevők szabadon mozoghatnak, cégéres gonosztevők salvus conductu kapnak és amnesztiát. Az ellenzék sohasem támadta, hanem csak egyes bírák és tanácsok működését tette kritika tárgyává. Miért nem veszik elő a királypuccs és az Esküdt-ügyet. Miért nem helyezik vád alá az októberi minisztereket, ez megrendíti a bíróság pártatlanságába és igazságszolgáltatásába vetett hitét. Ha Károlyi és miniszter társai felelősek, vonják felelősségre. Az igazságszolgáltatás terén reformra van szükség, szabályozni kell a peres eljárás rendjét és ezen a téren meg kell óvni a jog egységét. Rámutatott arra, hogy egyes bírák és tanácsok oly döntéseket hoznak, amelyek még bírói körökben is visszatetszést szülnek. Egyes bírák, különösen a munkássággal és polgári ellenzékkel szemben elfogultak. (Nagy zaj és ellentmondás a kormánypárton.) A sajtóvétségeknél előfordulhat, hogy egyeseket egy-két évre zárnak le ártatlan cikkeikért, másokat igazgatásért csak egy-két hónapra ítélik. Arra figyelmeztet, hogy a bírói intézkedéseket kritika tárgyává tenni nem lehet. (Mire a szélső baloldalon nagy láma hallatszik. Dénes István: Mindent lehet. Szilgyi: Tiltakozunk ez ellen. Vázsonyi: Ezt az utasítást nem fogadjuk el, korlátlan hatalom nincs. Horváth Zoltán: Hát akkor ki mondjon bírálatot felettük, ha nem mi?)

Ébredő bírák.

Rupert: Eddig azt hittük, hogy az államfő személye szent és sérthetetlen. (Szilgyi: Az sem. Dénes: A kormány felelős az ítéletekért. Beck Lajos: A kormánynak semmi köze az ítéletekhez. Reisinger Ferenc: De a nemzetgyű-

lésnek van köze.) Egyes bírák tagja az Ébredő Magyarok Egyesületének.

Ezután az elnök Rupert kérésére öt perc szünetet rendel el.

Szünet után Rupert folytatja beszédét. Nem tartja indokoltnak a házszabályrevíziót. A földreform végrehajtását meg kell előzniük bizonyos szociálpolitikai intézkedéseknek. Munkaalkalmat kell biztosítani a földmunkásoknak.

Elnök félbeszakítja Rupertet és felolvas egy kitételt, melyet Rupert beszéde folyamán használt és amelyért az elnök rendretasítja.

Rupert ezután a kormány gazdasági politikáját bírálja. Utána áttér a külpolitikai kérdésekre. A kormány iránt nincs bizalommal és így az indemnitást nem fogadja el.

A boszorkányszigeti gyilkosság.

(A Szege tudósítójától.) Elsőnek jelentette mai számában a Szege, hogy tegnap, a délelőtti órákban a Boszorkány-sziget felső részén vérbe fagyva találták özv. Vér Józsefné 45 éves napzamosnőt, Halász-utca 9. szám alatti lakost. A rendőrség még tegnap délelőtt a legnagyobb apparátussal megkezdte a nyomozást, azonban az éjjeli órákig semmiféle pozitív adat nem állott a detektívek rendelkezésére, amelynek alapján elindultak volna a vakmerő tettes felkutatására. Tegnap éjszaka még teljesen homályosak voltak a gyilkossági kísérlet részletei, miután egyetlen szemtanú sem akadt, aki felvilágosítást tudott volna adni a szokatlanul vakmerő bűntudatára vonatkozólag.

Ma délelőtt azután — az újságok tudósításai alapján — jelentkezett a bűntudati osztályon egy ember, aki a kapott személyleírás alapján elmondotta vallomását, hogy tegnap a kora reggeli órákban a Rudolf-térnek azon a részén, ahol a napzámra várakozók szoktak állni, látta Vér Józsefné, akivel egy közepkorú jobb kinézésű ember alkudozott. Ezek után valószínű, hogy ez az ember hívta napzámába Vér Józsefné. A detektívek a megadott személyleírás alapján azonnal kutatni kezdték ezt az embert, akinek a jelek szerint valami közének kell lenni a gyilkossági kísérlettel, vagy ha ettől teljesen távol is áll, feltétlenül felvilágosítással tudna szolgálni a további nyomozás irányára. Gyanus azonban a detektívek előtt, hogy ez az ember az újságok híradásának olvasása után, még a késő délutáni órákban sem jelentkezett a rendőrségen. Ebből mindenesetre arra lehet következtetni, hogy ennek az embernek valami titkolni valója van.

A detektívek a mai nap folyamán, dacára annak, hogy a legnagyobb körültekintéssel folytatják a nyomozást, nem tudták megállapítani pontos személyazonosságát, csupán feltevések vannak arra nézve, hogy ki lehetett, aki tegnap

Elnök ezután félbeszakítja a vitát és napirendi javaslatot tesz. A legközelebbi ülés kedden, 10-én délelőtt 10 órakor lesz.

Rassay Károly a napirendhez kér szót. Javasolja, hogy a nemzetgyűlés már holnap tartson ülést.

A Ház az elnök napirendi javaslatát fogadja el.

Nagyatádi Szabó István földmívelésügyi miniszter beterjeszti a szőlőtelepítéséről, szőlővessző oltványok termelésének és forgalomba hozatalának szabályozásáról szóló törvényjavaslatot, valamint a bor előállításának, kezelésének és forgalombahozásának szabályozásáról szóló törvényjavaslatot. Mindkét törvényjavaslatot a földmívelésügyi és közgazdasági bizottsághoz teszik át.

Az ülés háromnegyed 2 órakor ért véget.

reggel a Rudolf-téren a sok munkásasszony közül éppen Vér Józsefné hívta napzámába. A detektívek ma délelőtt kétségtelenül megállapították, hogy azzal a kapával ütötte agyba-főbe a szerencsétlen asszonyt, amivel ő reggel lakásáról munkába indult. Vér Józsefné két fia nem tudott pozitív adatokat mondani, azonban többször hangoztatták, hogy valószínűleg azzal az emberrel látták anyjukat tárgyalni tegnap reggel, aki már többször fölfogadta napzámába. Ezen az alapon a nyomozás most elsősorban arra irányul, hogy ezt az embert a rendőrség elé állítsák. Teljesen homályos még az is, hogy Vér Józsefné hol volt reggel hét órától fél-tizenegyre? Kora reggel még a Rudolf-téren látták, azonban hét óra után senki sem tudja hová tűnt Vér Józsefné. — Értelmezték az is, hogy csak tizenegy órakor fedezték fel a gyilkossági kísérletet s ekkor még a megtámadott asszony seibeiből szivárgott a vér, úgy hogy a gyilkosság nem sokkal ezelőtt történhetett. Ezek az adatok még jobban megerősítik azt a föltevést, hogy a támadásban részt kellett venni annak az embernek, akivel reggel utoljára látták, mivel ővele ment el a „napzamos-stand“-ról. Hogy hol voltak ez alatt a három és fél óra alatt, az teljesen homályos a detektívek előtt. Ma a délutáni és esti órákban a rendőrség emberei teljes felkészültséggel hajszolják ezt az embert.

Vér Józsefné a tegnapi operáció után még mindig eszméletlenül fekszik a kórházban, felépüléséhez alig van remény. Az orvosok véleménye szerint, ha meg is gyógyul, el fogja veszíteni beszélőképességét. A detektívek ma délután ismét kint jártak a kórházban, azonban az orvosok közölték velük, hogy ha sikerül is eszméltre téríteni Vér Józsefné, kihallgatni nem lesz lehetséges, mert teljesen kizártnak tartják, hogy beszélni tudjon, ha csak egy-két szóval is.

A dohánygyári munkásnők viharos gyűlése.

(A Szege tudósítójától.) Kilencszáz elkeseredett dohánygyári munkásasszony és munkásleány gyűlt össze pénteken délután az „Árpád“-szabadkőműves páholy Kálvin-téri palotájának kistermében, hogy meghallgassák keresztyén-szociális szakszervezeti elnökük jelentését a budapesti kirándulás eredménytelenségéről. Az asszonygyűlések hangulata — régi tapasztalat szerint — mindig tüzeesebb, mindig veszedelmesebb, mint a férfi gyűléseké, aminek a női idegrendszer nagyobb reagáló képességében van a magyarázata. A nők könnyebben hevülnek, könnyebben lázadnak, könnyebben és gyorsabban változik hangulatuk, mert erősebben érzik az élet, a megélhetés problémáit, mint a férfiak. A dohánygyári munkásnők gyűlésén ezért volt olyan forró a hangulat. Kilencszáz asszony, ha összekérül, nagyon könnyen forradalmat csinál, még ha nem is a keserűség hozza őket össze. Kilencszáz munkásnő, kilencszáz súlyos gondokkal küzdő, elkeseredett asszony találkozása pedig már a forradalomnál is több.

A gyűlés 4 órakor kezdődött az Árpád-páholy kistermében. Tekervényes az út odáig. Az asszonyok az udvaron keresztül, a szűk hátulsó lépcsőfeljárón vonultak fel a gyűlés színhelyére, az Árpád-páholy kistermébe, amely még így, kissé átalakított formában is szokat-

lan hely egy munkásgyűlés számára. A hatalmas ablakok színes üvegtábláin keresztül tompán omlott be a napsugár és piros, zöld, kék fényfoltokat vetett a teremben szorongó asszonyok hajára, arcára. A bejáratnál szemben díszes, mennyezetes emelvény, hátterében a falon a kormányzó arcképe és néhány puská, kard, vívótőr. Fölöttük néhány felírás: „Move“, „Ébredő Magyarok Egyesülete.“

A kilencszáz asszony számára szűk a terem, sokan kinn rekedtek az előcsarnokban, vagy a lépcsőházban álldogálnak és hangosan tárgyalják a teremből kiszivárgó híreket. A terem levegője szinte ég a hőségétől. Az asszonyok arcán barázdákat szánt a veríték. A szónoknő éles hangja gyakran belevész az elégedetlenség fölviharzó morájába.

Most az elnökő beszél. Zöldi Sándornénak hívják. Nagyon energikus asszony. Testvéreimnek titulálja a munkásasszonyokat és szabatos mondatokban meséli el a budapesti kirándulást. A dolog úgy történt, hogy a szegei dohánygyár munkásnőinek tekintélyes nagyságú táborában tetőfokát érte az elégedetlenség. Az átlagos hetikereset három-négyezer korona, csak a legjobb munkásnők érik el a heti ötezer koronát. Ezenkívül természetbeni javadalmazást is kapnak fejenként és havonként hat, vagy tíz kiló lisztet, ötnegyed kiló zsírt és háromnegyed